

1 Söndagen i Advent

1 Årg.GT. Sak. 9:9-10

I.N.J.

*”Välsignad är han som kommer, konungen,
i Herrens namn”. (Luk. 19:38.)*

Så återger evangelisten Lukas folkets glädjesång, då Jesus red in i Jerusalem. Jublet steg mot himmelen. Det ekade mellan husen i de trånga gränderna, där åsneritten gick fram över palmkvistar och utbredda mantlar. Fariséerna ville visserligen tysta sången. Men Jesu lärjungar teg inte. Jublande ljud deras sång, precis som den gör på nytt i varje tid. Också idag, första söndagen advent 2023, då vi samlats till gudstjänst i vår kyrka. Men varför sjunger vi? Varför kör och trumpet, ljus i bänkarna, jubel och hosianna? Jo, det vi firar idag, är inte bara det som hände den gången för länge sedan då Jesus red in i Jerusalem. Glädjen, ljusen och jubelsången är på sin plats idag, därför att Jesus kommer till oss idag, inte bildligt utan påtagligt. Advent betyder ju – inte väntan – utan ankomst! Vi har kungabesök.

ÄMNE: KUNGEN SOM KOMMER...

I. Vem är han?

Låt oss fråga profeten Sakarja! *”Se din konung*, säger han. Och så pekar han på Jesus! Men profeterade han inte rent åt skogen? Skulle mannen på åsnan, det djur som för så många är symbolen för envishet och dumhet, verkligen vara en kung? Men även om det nog tedde sig märkligt även för många som såg honom den gång som det talas om i evangeliet, var det nog inte valet av riddjur man fann märkvärdigt. Nog visste var enda av Jesu landsmän på den tiden, att det var på en åsna den utlovade Frälsaren skulle rida in i sin stad. Det hade de ju profetens egna ord på! Snarare var det han som satt på åsnan, Jesus själv, de stötte sig på. Skulle han, vara deras kung, snickarsonen från Nasaret?

Men trots människors förundran är han verkligen en kung. Men inte en jordisk monark! Nuförtiden, finns det ju knappast något mer maktlöst än just en kung! Men det är inte en *sådan* kung Jesus är! Visst är han en människa precis som vi. Men inte bara människa. Kunganamnet Jesus bär är *”det namn som står över alla namn”* (Fil. 2:9), d.v.s. Guds eget. När därför Sakarja säger: *”Se din konung*, då är det om Gud han talar. Och detta lilla ord *”Se*, handlar inte om ett förstrött titande. Nej, *”Ge akt”*, betyder det! Ge akt på den Gud som inte endast bor *”i ett ljus som ingen kan nalkas* (1 Tim. 6:16), utan som för din salighets skull blivit människa i Kristus! Som Jesus är, sådan är Gud! Ty, *”Den ende Sonen, själv Gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss”* (Joh. 1:18).

II. Till vem kommer han?

Låt oss fråga Sakarja än en gång! ”*Se din konung kommer till dig*, hör vi honom säga. Och med ens pekar han på dig och på mig! *Vi* har kungabesök i dag. Det är alltså ingen mindre än Konungarnas Konung, Herren över liv och död, över synd och nåd, över förtappelse och salighet, han som bär allt i sina händer, det är han som vill gästa mig idag! Och då kan man ju verkligen förundras. Han kallar sig alltså *min* konung! Jesus är alltså till för sådana som jag! Och hur vi har det här på insidan, det vet han så väl. Kanske till och med bättre än vi. Han ser och känner våra sorger och strider, vår lycka och vår glädje, våra brister och skavanker, vår längtan och vårt grubbel, vår klenro och våra tvivel. Vi behöver inte ens tala om det. Jesus vet av sig själv vad som finns i människan (Joh. 2:25).

Så är det alltså till alla, eländiga, små, tilltufsade, fattiga och syndiga människor Jesus kom och *ännu* kommer. Tänk på dem som jublade och sjöng i evangeliet. Inbillar du dig att det var det var något slags ”*praktighetselit*”? Sällan! De som berömde sig av sin tro, sin dygd och sin godhet, det var ju *de* som tryckte sig förnärmat upp mot grändernas husväggar vid åsynen av denne trashank till Messias. De behövde inte någon Frälsare. Därför red Jesus dem förbi! Själv hade han ju vittnat och sagt: ”*Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare*”. (Matt. 9:13).

III. Varför kommer han?

Lika tålmodigt som bestämt svarar Sakarja även på den frågan: ”*Han skall förkunna fred för folken*”. Och visst siade profeten rätt! Nog ser Jesus fredlig ut där han rider, inte på en härförares stolta stridshäst, utan på en åsna, ett fredligt och ödmjukt arbetsdjur. Ändå skulle denna sällsamma åsneritt föra honom rakt in i striden! Det var därför han begav sig till Jerusalem. Inte för att föra ett jordiskt krig eller kämpa mot världsliga tyranner, utan istället för att ge sig i närkamp med de fördärvmakter som heter synd, förgängelse och död, och som fått hela mänskligheten i sitt våld. Så bröts förgängelsen välde över mänskligheten. Frälsningen blev en möjlighet för alla.

Men när han kommer *idag*, vilket är då hans ärende? Jo detta, att han har gjort allt som krävs för att vi skall kunna bli barn hos Gud. Tänk vilket glädjebud! Du behöver inte ta dig själv i kragen, inte frälsa dig själv, inte snickra ihop en egen himla-stege, inte förvärva några meriter för himmelen! Men *gåvan måste tas emot*. Annars har man ingen gagn av den! Det är det som är tro, att öppna sina tomma händer och ta emot vad Gud har att ge. Alldeles som det står skrivet: ”*Åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn*” (Joh. 1:12). Med mindre låter han sig aldrig nöja. Någon harmlös juldekoration finner han sig inte i att vara, inte heller en matklös monark utan makt eller inflytande över ditt liv. Ditt hjärtas tron vill

han ta i besittning. Därifrån vill han regera ditt liv och forma dig till den som Gud har ämnat dig att vara. Och får han inte göra det, då blir du aldrig en verklig lycklig människa.

IV. Hur kommer han?

Återigen svarar Sakarja: "*I ringhet kommer han, ridande på en åsna*". Det är just detta som är det förunderliga, att Gud gång på gång gör det oväntade och bokstavligen drar hela världens samlade vishet vid näsan. Liksom den gången är Jesu val av medel för sin ankomst *i vår tid* en stötesten och en dårskap för många. Nog är det märkligt, att några pappersark med bokstäver och trycksvärta, lite vatten i en dopfunt, vanligt bröd och vin kan vara bärare av Kristi närvaro rakt in i våra liv! Men inte desto mindre är det *verkligt*! Han som är den allestädes närvarande, förmår inte han bruka även *det yttre, det synliga och det jordiska* för att komma oss nära? Det vore inte mycket till allmakt om han gick bet på det! Och skälet, till att han har valt just att komma *som människa* och genom *yttre och jordiska medel*, är ju att ingen kan se Gud och sedan leva! (2 Mos. 33:20).

Det är därför gudstjänsten är så viktig! Den är inget mindre än *ett möte med Gud*, ett tillfälle då Kristus kommer till oss och vi blir förda till honom! Och överallt där Ordet förkunnas rent och klart och den heliga måltiden firas efter Kristi instiftelse, där får den helige Ande också möjlighet att verka så, att man ibland alldeles påtagligt *förnimmer* Jesu närvaro, ser honom för sin inre blick och hör honom tala, och framförallt inser att man *behöver* Gud. Mer än en har i gudstjänsten gjort samma djupa erfarenhet som Jakob och utbrustit som han: "*Herren är sannerligen på denna plats, och jag visste det inte!*" (1 Mos. 28:16).

V. Hur blir han mottagen?

Det är kanske den *viktigaste* frågan. Och på den kan inte Sakarja ge svar, bara du och jag. Visserligen kan han hänvisa till folket i Jerusalem, de som vi hörde jubla och sjunga i vår text. Det är på dem han syftar när han säger: "*Ropa ut din glädje, dotter Sion, jubla, dotter Jerusalem*". Och visst var de glada! Men bara ett par dagar därefter, hade folkopinionen svängt om. Flera av dem som sjungit sitt "*hosianna*" skrek med i de gälla korsfästropen. Så fort kan stämningen ändras! Hur är det därför med oss? Ett hosianna för traditionens och stämningens skull, det kostar inget! Men att verkligen *ta emot* Jesus, det är något helt annat! Men det är just detta Jesus förväntar sig av både dig och mig, då han åter gör sitt intåg ibland oss i Skephults församling!

När du nu vet vem han är som kommer, när du känner hans ärende, när du vet det är till dig han kommer i ord och sakrament, hur kan du då stänga ditt hjärta för honom? Kristus gör sitt intåg ibland oss därför att vi skall inse att vi behöver honom

både för att leva rätt och dö tryggt. Han är ju den ende som kan frälsa oss! Därför kommer kyrkans klockor att kalla dig till gudstjänst även detta kyrkoår, Ordet skall predikas, dop förrättas, syndernas förlåtelse tillsägas och nattvard firas. Jesus när en förhoppning. Han väntar tålmodigt vid ditt hjärtas dörr, för att om möjligt vinna också dig.! Ett nådens år har åter grytt! Ta vara på tiden! Idag gäller löftet: "*Se din konung kommer till dig*". Amen.

Psalmer: 103 v 1-4, 104, 105, 108, 421, 106